

lider af en gammel, forhærdet og — som det synes — temmelig ondartet Betændelse, der des værre har faaet Lov til at gribe om sig og efterhaanden har bredt sig indad over hele Øregangen. Hvorledes det altsammen vil forløbe, er det for Øjeblikket naturligvis umuligt for mig at sige; men efter den Vending, Sygdommen paa det sidste synes at have taget, maa vi være forberedte paa en nær forestaaende Krisis. Foreløbig har jeg søgt at skaffe Udfloddet frit Løb ved at gennembore Trommehinden, ligesom jeg har tilraadet Surdeig under Fødderne og kolde Omslag for at trække fra Hovedet . . . mere kan jeg ikke gøre i Dag. Det gælder foreløbigt om at skaffe Barnet den størst mulige Ro, indtil vi nærmere ser, hvad Retning Betændelsen har taget. Skulde der vise sig mindste Tegn til Stivhed af Kroppen under Søvn — for ikke at tale om virkelige Krampeanfald — maa De øjeblikkeligt lade mig hente. Det er denne Kalamitet — og den dermed forbundne Feber — vi for enhver Pris maa søge at undgaa.“